

DAGSINS MEINING

Orðaskiftið sum hvarv

Fyri Ólavsøku tóktist tað sum, at eitt áhugavert orðaskifti um støðu og myndugleika Løgtingsins var um at taka seg upp. Orðaskiftið byrjaði við at ein fyrrverandi løgtingsformaður, Finnbogí Ísaksson, í blaðsamrøðu vísti á, at landsstýrið í alt størri mun gjordist við yvirlutan í valdsjavnvágini millum løgting og landsstýri. Finnbogí Ísaksson vísti á, at óskilið við alt fleiri rammulógum í roynd og veru hevði við sær, at landsstýrið fekk lóggávuvald. Almenningurin hevði fesk dømi um hesa støðu. Rammulógir vóru so rúmar, at landsstýrismenn kundu gera kunngerðir, sum enntá gingu beint ímoti ætlanini við viðkomandi lóggávu.

Nú er Løgtingið so farið aftur til verka, og ein kundi kanska væntað, at onkur tingmaður fór at taka hendan áhugaverða spurningin upp í bløðunum ella á tingi. Eisini kundi ein rokna við, at onkur av grundlógarserfrøðingunum fór at gera viðmerkingar. Men so var ikki. Her hevur bert verið tøgnum hetta evnið. Tað er lógið. Tað er eisini mikið spell, tí hetta snýr seg um ein grundleggjandi spurning fyri fólkaræðið. Ein nýtist hvorki at vera serfrøðingur ella tingmaður fyri at duga at siggja, at tann neyðuga valdspolitiska javnvágin er ikki til staðar millum landsstýri og løgting. Hetta er ikki bert spell. Hetta er beinleiðis vandamikið fyri fólkaræðið. Hetta gagnar ikki rættartrygdini.

Tað kann í hesum sambandi verða hóskandi at minna á, at einstaklingar og yrkisfeløg so av og á gera vart við dømi um, at rættartrygðin er sett til síðis. Serstakliga hevur formaður Føroya Fiskimannafelags verið iðin at gera vart við hetta óskil. Tað tykist tó ikki sum, at nakar avvarandi myndugleiki ella landsstýrismaður tekur sær av atfinningunum. Tað verður ikki latist um vón, og atfinningarnar, sum væl at merkja vanliga eru væl skjálprógvaðar, kundu fyri tann skuld verið luft! Hetta er alt tækin um eina valdsarrogandi og eitt stórlæti, ið ikki klæðir fólkaræðisligum stovnum. Hetta er ikki sunt fyri demokratið. Tað sær tískil ikki mætari út enn, at fjølmiðlarnar mugu taka sær um reiggj og gera meira burtur úr spurninginum um rættartrygdina í Føroyum.

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Finnbjørg Nattestad
finnbjorg@sosialurin.fo
Durita Simonsen durita@sosialurin.fo

Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Heri á Røggi heri@sosialurin.fo
Ingrid Bjarnastein ingrid@sosialurin.fo
Vilmund Jacobsen vilmund@sosialurin.fo
Solby Eliassen solby@sosialurin.fo
Dagfinn Olsen dagfinn@sosialurin.fo
Ingi Rasmussen ingi@sosialurin.fo
Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo

Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamen:
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Jens Kristian Vang jenski@sosialurin.fo

VIÐMERKINGAR

Frá studningsbúskap i til sjálvberandi búskap

Kristina Háfoss
Løgtingskvinnu fyri Tjóðveldisflokkinn

Er føroyski búskapurin á veg inn í svára kreppu ella er talan um eina natúrliga tillaging, ið nú fer fram? Er rætt við serumstøðum til partar av føroyska vinnulivinum? Skal komandi figgjarlóg geva yvirskot ella hall?

Hesir týðandi spurningar hava verið reistir seinastu tíðina. Talan er um spurningar, ið nema við grundleggjandi partar av okkara samfelagi. Spurningar, ið eru serstakliga viðkomandi fyri tillagingina av føroyska studningsbúskapinum til ein sjálvberandi búskap.

Búskapurin er við at finna langtíðarjavnvág Grundarsteinarnir undir búskaparvækstrinum undanfarnu árinu hava verið nógvir - eitt nú ovurstóru tørvur á íløgum og nýtslu aftaná kreppuárin, nógv tøk arbeiðsmegi, skjót tillaging og umskipan, lágt rentustøði umframt vøkstur í fiskaprisum og -mongdum. Útgangsstøðið fyri búskaparvøkstri hevur verið gott, og hevur føroyski búskapurin seinastu árinu eisini upplívað ein óvanliga stóran vøkstur.

Tá búskaparvøksturinn nú er við at støðga skyldast hetta fyrst og fremst at búskapurin í mangar mátar hevur »heintað inn tað mista«. At fólk hava gjørt flestu neyðugu íløgurnar, ið

lógu á láni í kreppuárunum. At nýtslan er komin á eitt hægri og meira nøktandi støði og tí ikki fer at vaksa eins nógv í komandi tíðum. At tað tilfeingið – serstakliga arbeiðsmegi – ið bara biðaði eftir at verða nýtt í kreppuárunum, nú verður nýtt o.s.fr. Sostatt er føroyski búskapurin nú við at finna aftur til eina langtíðarjavnvág, har virksemið ikki verður ávirkað av óvanligum umstøðum so sum ovurstórum tørv á at »heinta inn tað mista« ella umfatandi kreppustøðu.

Partar av vinnulivinum trupulleikar

Men minkingin í búskaparvækstrinum sær út til at gerast størri enn væntað. Orsøkin er, at samstundis sum føroyski búskapurin er við at finna aftur til sína langtíðarjavnvág hava partar av vinnulivinum rent seg í trupulleikar. Alivinnan er sum kunnugt í kreppu, rækjuflotin hevur í longri tíð havt trupulleikar og eisini vísa fiskaprisirnir seg ikki frá síni bestu síðu í hesum døgum. Hetta er alt víð til at trýsta inntøkurnar, virksemið og búskaparvæksturinn niður.

Hetta er tó somuleiðis faktorar, ið kunnu vísa seg frá eini betri síðu eftir lutfalsligari stuttari tíð – rækjuvinnan kanska undan-tikin.

Tryggjari búskapur

Hinvegin er greitt, at føroyski búskapurin er á væl tryggari grund í dag, enn í 80'unum. Eitt nú eru peningastovrnarnir væl fyri, samlaða uttanlandsskuld feroyinga er broytt til stóra uttanlandsogn, almennu veðhaldini eru so at siga søga, stór almenn uppsparing er veruleiki, og vit hava í dag eina røð av væl virkandi og væl konsolideraðum fyrítøkum. Eisini er vinnulivið í dag munandi

minni heft at almennum studningi.

Tørvur á betri vinnupolitikki

Enn eru vit tó langt frá at koma á mál ta umræður ein búskapar- og vinnupolitikk, ið skal tryggja fullgóða nýtslu av teimum framleiðslufaktorum – eitt nú arbeiðsmegi, náttúrutilfeingi og kapitali - ið finnst í og uttanfyri Føroyar.

Heldur enn at hava javnbjóðis vinnukarmar, ið tryggja at framleiðslufaktorar leita har teir skapa størstu virðisøkningina, so hava vit í dag fleiri avlagandi serskipanir. Dømi um hetta eru flutningsstuðul, skattalætti og ójavnbjóðis fiskiloyvisskipan, ið galda fyri ávísar vinnulivsgrein. Hetta er stuðul, ið merkir, at tað helst verða nýttir fleiri framleiðslufaktorar í hesi vinnu enn neyðugt er fyri at framleiða somu mongd. Harvið verða somuleiðis færri framleiðslufaktorar til virðis-skapan aðrastaðni í samfelagnum. Hetta tryggjar ikki fullgóða troystan av føroyska tilfeinginum.

Skal tað almenna blanda seg?

Búskaparfrøðingar eru ymsir á máli um, hvørt vinnulivið bert skal verða stýrt av marknaðinum, ella um tað umvegis politikk er rætt at stimbra ávísar vinnugreinir.

At geva tí størstu og best grundaðu vinnugreinini serumstøður er undir øllum umstøðum sera torført at grundgeva fyri vinnu- og búskaparpolitiskt. Sagt hevur verið, at fiskivinnan ikki kann klára seg uttan veðhaldini eru so at siga søga, stór almenn uppsparing er veruleiki, og vit hava í dag eina røð av væl virkandi og væl konsolideraðum fyrítøkum. Eisini er sum studningsskipanirnar

eru vorðnar færri.

Hinvegin kann umhugsast at geva ávísam nýggjum, alternativum vinnum serumstøður í eitt avmarkað tíðarskeið, fyri soleiðis at geva hesum eina »góða byrjan«.

Hetta kann bera við sær, at vinnulivsfólk fáa áhuga fyri at royna nýggjar leiðir, og kann somuleiðis siggjast sum ein hjálp til nýggjar vinnugreinir at fáa ein »fót innum« á marknaðinum, ið ofta verður stýrdur av størum, peningasterkum fyrítøkum.

Men tilfar serskipanir bera somuleiðis vansar við sær. Tað er nærum ómøguligt hjá politisku myndugleikum at vita júst hvør nýggj vinnugrein samfelagsliga er »røtt« at stuðla uppundir. Stórir vandi er tí fyri at framleiðslufaktorar, tíð og orka verða nýtt innan eitt útvalt vinnulivsøki, hóast hesi vórðu betur nýtt aðrastaðni. It er ívasamt hvussu tilik vinnutiltøk gagna í longdini. Eisini visir søgan okkum, at torført er at koma burtur frá serligum skipanum, ið vórðu ætlaðar av verða tíðaravmarkaðar.

Javnbjóðis treytir til allar vinnugreinarnar má tí verða útgangsstøðið.

Neyðugt er sostatt við einum broyttum vinnupolitikki, um vit við teimum framleiðslufaktorum, ið eru tøkir, skulu fáa eina størri virðissskapan – og harvið figgjarligt rúm til meira vælføro.

Framhald á síðu 35

Kenneth Rasmussen, stjóri í Beras:

Mugu gera vart við okkum

-Tað verður torført hjá einstøkum føroyskum fyrítøkum at spæla nakran týðandi leiklut í oljuvinnu uttanlands. Men um fyrítøkurnar fáa samstarv í lag við útlendskar fyrítøkur, sum kunnu lata føroyskar fyrítøkur taka sær at serligum og avmarkaðum uppgávum, er møguleikin til staðar fyri, at vit í framtíðini kunnu siggja føroyskar fyrítøkur í stóru ella lítlu oljuverðini sigur Kenneth Rasmussen, stjóri í Beras í Runavík. Hann leggur tó aftrat: – Men eitt er rættiliga greitt. Og tað er, at hetta samstarv kemur ikki í lag við at sita heima í Føroyum og biða eftir, at ein oljumaður kemur og bankar á dyrnar.

OLJUVINNA
Jan Müller

Eftir at ENI bæði í fjør og fyrra árið hevði vist stóran áhuga at brúka føroyskar veitingar til boringina í summar, vóru nógvar føroyskar fyrítøkur, sum í spenningi biðaðu eftir italiymonnum, ið í størri mun fóru at geva føroyingum uppgávur í oljuvinnuni, enn hini oljufølagini høvdu gjørt frammanundan.

Fyri flestu fyrítøkurnar her á landi varð boringin í summar eitt vónbrot. Bori-skipið, sum hevði verið í Brasil og borað, legði á vegnum higar at í Aberdeen, har nógva úterðin til boringina í føroyskum øki varð tikin umborð. Sum kunnugt hava bori-skip nógvar betri umstøður at goyma úterð umborð, enn bori-pallar. Hetta er nokk høvudsorsøkin til, at vit í Føroyum hava høyrð og sæð so lítið til oljuvirksemi í summar. At teir eisini blandaðu brine og kemisku evnini til sjálvt boriholið umborð, gjørdi eisini, at úterðarskipini vóru sum lundi á jólanátt í Runavík hesaferð.

Eitt av feløgnum, sum hevur merkt hesa gongdin er Beras í Runavík. Kenneth Rasmussen, stjóri í felagnum sigur, at tey í Beras royndu í vár at fáa samband við innkeyparar hjá ENI í Aberdeen, fyri at gera vart við teirra tænastu, sum er at avgreiða allar bileggingar á einum stað.

Tær vóru, sum tey ikki hava á goymslu, útvega tey frá veitarum í Føroyum og uttanlands. Kenneth Rasmussen sigur, at tað var ikki nógv tey frættu úr Aberdeen, so vónirnar til tað stóra oljuvirksemi í summar vóru smáar.

Men eftir at tey fyrst í juni mánaða í fjølmiðlunum finga at vita, at bori-skipið var farið til verka undir Føroyum, kom áheitan frá Dolphin Drilling, sum eigur og rekur bori-skipið Belford Dolphin. Hetta var byrjanin til eitt sera gott samstarv við úterðarfólkini hjá Dolphin Drilling, tær vikurnar bori-skipið var í Føroyum. Kenneth Rasmussen visir á, at kunneikin hjá úterðarfólkunum í Runavík til ferðisgjøgna og avmarkaðum uppgávum, er møguleikin til staðar fyri, at vit í framtíðini kunnu siggja føroyskar fyrítøkur í stóru ella lítlu oljuverðini. Men eitt er

Ti høvdu tey brúk fyri eini fyrítøku, sum hevur hendan kunneika og kann avgreiða flestu bileggingar.

Mugu gera vart við okkum

Eftir at boringin var liðug, kundi Beras staðfesta, at oljuvirksemið í summar varð munandi størri enn væntað. Tey finga m.a. vist útlenska kundanum, at væl ber til at fáa hendur á flestu vórum og veitingar í Føroyum. Til vit fara at hava eina meiri støðuga oljuvinnu í Føroyum, verður størsta forðingin hjá okkum, at vit ikki altíð klára at kappast í prisi við stóru útlensku veitararnar leggur hann aftrat og heldur fram:

– Vit halda, at um ikki tað arbeiðið, sum higartil er gjørt fyri at marknaføra okkum uttanlands, ikki skal fara fyri skeyti, eru vit noydd at halda fram at gera vart við okkum. Tað verður eitt tungt tak, um vit um nokur ár skulu byrja aftur av nýggjum. Tí tað er ein sannroynd, at tann stóra oljuverðin ikki er serliga stór kortini. Fólkini í oljuvinnuni kenna hvør annan í

– Samstarv við útlenskar oljufyrítøkur kemur ikki í lag við at sita heima í Føroyum og biða eftir, at ein oljumaður kemur og bankar á dyrnar. Vit mugu út at gera vart við okkum sigur Kenneth Rasmussen, stjóri í Beras, sum er við á oljuráðstevnu í Aberdeen í hesum døgum

flestu førum tvørturum fyrítøku- og landamørk. Um tú ikki kemur á mál í fyrstu royndini, verður tú ofta beindur á rætta leið av onkrum, sum kennir onkran.

Kenneth Rasmussen heldur, at tað verður torført hjá einstøkum føroyskum fyrítøkum at spæla nakran týðandi leiklut í oljuvinnu uttanlands. Men um fyrítøkurnar fáa samstarv í lag við útlenskar fyrítøkur, sum kunnu lata føroyskar fyrítøkur taka sær at serligum og avmarkaðum uppgávum, er møguleikin til staðar fyri, at vit í framtíðini kunnu siggja føroyskar fyrítøkur í stóru ella lítlu oljuverðini. Men eitt er

rættiliga greitt. Og tað er, at hetta samstarv kemur ikki í lag við at sita heima í Føroyum og biða eftir, at ein oljumaður kemur og bankar á dyrnar.

FAKTA

Beras er oljudeildin hjá Teymavirkinum í Runavík, sum umframt at framleiða línu og teymar til línuveiðu, hevur ein stóran skipshandil og búnýtis- og gávuhandil á Heiðavegnum í Runavík. Snørðsvirknið, sum er dóttir-felag hjá Teymavirkinum, hevur framleiðslu og skips-handil í Klaksvík. Á virkinum í Runavík starvast uml. 20 fólk og í Klaksvík eru 5 fólk í starvi.

Eyðun Elttor á umhvørvisráðharrafundi í Luleå

tíðindaskriv frá oljumálaráðnum

Hósdagin 28. august høvdu norðurlendsku umhvørvisráðharrarnir fund í Luleå í Norðursvøriki, har eisini Eyðun Elttor, landsstýrismaður í umhvørvismálum, tók lut.

Fundurin snúði seg serliga um at skunda undir arbeiðið hjá ES við at avmarka nýtsluna og útlátið av kyk-silvri og at umrøða, hvussu Norðurlond kunnu gera nýtslu av evropeisku ætlanini fyri Norðurokir (Den Nordlige Dimension).

Eyðun Elttor gjørdi á fundinum vart við, hvønn týðning tað hevur fyri Føroyar, at ES arbeiðir mál-rættað við at avmarka kyk-silvur í umhvørvinum. Hann nýtti somuleiðis høvi at stuðla teimum tiltøkum, sum kunnu minka um ta stóru hóttan, sum kyksilvur dálking er fyri føroyska fólkahæilsu og umhvørvið. Eyðun Elttor segði eisini, at hann vónar, at semja skjótt fæst um eina altjóða konventión, sum kann

Tilfar frá fundinum, so sum Nordisk udtalende om miljøfrågorna i EU's Nordlige Dimension fæst á heimasíðuni hjá Norðurlandaráðnum: www.norden.org

Opinberingin í Mentanarhúsinum

Friggiðskvølið 12. september fer danska sjónleikarkvinnan Lone Hertz at framføra Opinberingin í Mentanarhúsinum í Fuglafirði.

Hetta seinasta árið hevur Lone Hertz ferðast í Danmark við einmansleikinum »Opinberingin«, tann teksturin í Nýggja Testamenti, sum til allar tíðir mest kjak hevur staðist um.

Í dansku bløðunum hevur Lone Hertz fingið sera góð ummæli fyri hesa fram-førslu sína.

Nú hava feroyingar høvi at siggja »Opinberingin« í Mentanarhúsinum í Fuglafirði. Frásøgnina um makt og máttloysi, um ávarar ímóti tí ónda og visir til tað góða. Sum er um »Ein nýggjan himmal og eina nýggja jørð«. Sum er um vónina og leðina til okkum øll. Eitt evni, sum altíð er aktuelt fyri hvønn ein heimsborgara.

Atgongumerki til sýningina eru at fáa í Kunningarstovnum í Klaksvík, Fuglafirði og í Havn.

Bridgetúrur við Norrønu

tíðindaskriv

Aftur í ár verður bridgetúrur við Norrønu.

Túrin verður komandi vikuskifti í døgnum 05. september til 08. september, farið verður av Havnini friggjarmorgun kl 08.30 og komið verður aftur til Havnar mánamorgun kl 05.00.

Sum vanligt verða bridge-

kappingar fyriskipaðar hvønn dag, t.v.s. friggjadag, leygardag og sunnudag. Meðan skipið liggur í Hanstholm verður farið ein túr niðan í sentrið.

Bridgetúrin er sera vælumtøktur og ein góð byrjan uppá bridgeárið. Øll, ið hava hug at spæla bridge eru vælkomn at luttaka á bridgetúrinum umborð á Norrønu. Kappingar fara fram í hugnaligum umhvørvi og

sjálvandi er hugnin í háseti. Per Kallsberg skipar fyri kappingunum umborð og eru spurningar um túrin, er bara at seta sag í samband við hann.

Allir áhugaðir bridgespælarnir kunnu tekna seg til túrin, og tað er ikki at halda seg aftur, tí allar kappingar fara fram í góðum og hugnaligum kappingaranda.

